

[Lorentzen.]

Hos betydelige Modstandere af en Ankeinstans naar man til Resultatet ved som Udgangspunkt at tage den i Danmark herskende ekstraordinært lette Adgang til at faa en Tjenestemand afskediget, idet der som bekendt ikke behøver at foreligge bestemte Grunde. Vi maa naturligvis erkende, at i Praksis modvirkes denne lette Adgang af den offentlige Kritik og af de ikke ubetydelige Garantier, der ligger i vor Pensionsordning, men fra denne i hvert Fald paa Papiret meget svage Stilling, som danske Tjenestemænd indtager over for Staten, drager man den Slutning, at der følgelig ikke vil være nogen Mening i den Særlovgivning, der blev indført ved Loven af 7. Juli 1945, at fravige den almindelige Ordning mere end højst nødvendigt. Heroverfor maa vi — og det synes at kunne gøres med betydelig Styrke — hævde, at denne Parallel er urigtig og maa afvises. De Afskedigelser, der sker i Henhold til Særlovgivningen, falder helt uden for den traditionelle Brug af Afskedigelsesretten, det er et helt nyt og ekstraordinært Omraade, man bevæger sig paa, og dernæst gives der i Tilfælde af Domfældelse af Tjenestemanden, saaledes som Professor Poul Andersen har udtrykt det, Tjenestemanden et Stempel af menneskelig og national Uværdighed. Det er noget helt andet end de sædvanlige Afskedigelser, der sker administrativt.

Et andet Argument, som ogsaa er ført i Marken, hedder, at det vil være meget vanskeligt at etablere en Ankeinstans, der raader over større Autoritet end den nuværende Tjenestemandsd. stol, hvor bl. a. — siges der — Tjenestemændene har haft deres betydeligste Folk siddende. Dette Argument kan maa ske bruges, men paa mig virker det ikke overbevisende, og over for det vil jeg nævne, at i mange Tilfælde vil en fornyet Prøvelse af en Sag være meget værdifuld, ja, en Nødvendighed.

Som en Slags tredje Argument anfører man, at en Ankeinstans vil skabe fornyet Uro, og det vil være uheldigt, da der ellers nu er ved at falde Ro over Sagerne. Hvorvidt Lovforslagets Gennemførelse vil skabe Uro, ved jeg ikke, men en Vurdering heraf maa aldrig være bestemmende for vor Handlemaade, hvis

vi i øvrigt finder, at det, vi foreslaar, er i Overensstemmelse med gode danske Retsprincipper.

Tjenestemandsd. stolens forskellige Afdelinger følger en ensartet Praksis, hævder man. Det er for det første en stærk Paastand, men selv om den kan holde, hvad jeg ikke paa Forhaand tror, giver den ingen Garanti for, at det rigtige Resultat er naaet. Vi befinder os paa et ikke opdyrket Omraade, hvor Motivet, der ikke lader sig fotografere, spiller en meget stærk Rolle, ja, i mange Tilfælde vil være afgørende for Sagen.

Udvalget har til Gennemlæsning haft en Del Kendelser. En enkelt af dem støder mig, men det er uden enhver Betydning, og det kan naturligvis være, at det er mig, der tager fejl. Jeg staar ikke her for at kritisere Tjenestemandsd. stolens Afgørelser. Jeg har i det hele taget været temmelig længe om at finde et fast Standpunkt i denne Sag, og jeg føler slet ingen Trang til at rette Bebrejdelser mod andre, der har været lige saa lang Tid som jeg om at naa til et Resultat. Skal jeg kort udtrykke, hvad vort Motiv er til at støtte Lovforslaget, maa det blive med en Hensivning til, at vi finder, at det reelt er en Bedømmelse af dadelværdige Handlinger, der skal forelægges Tjenestemandsd. stolen, og at en Domfældelse til Afskedigelse er en saa alvorlig Konsekvens, at den meget vel kan sidestilles med Retsfølgerne af Overtrædelsen af selv alvorlige Bestemmelser i dansk Straffelovgivning; og at der følgelig ikke er nogen reel Begrundelse for at afvige fra det i det danske og i de øvrige civiliserede Samfund anerkendte processuelle Princip med to Instanser.

Med disse Ord skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling og Vedtagelse i det høje Ting, og det andet Forslag maa jeg ogsaa anbefale, naar jeg anbefaler dette.

Kristen Amby: Der er for mig ingen Grund til overhovedet at gøre Rede for Indholdet af dette Forslag, fordi vi fik en udførlig Redegørelse med en udførlig Begrundelse af Finansministeren forleden Dag, som formentlig er alle Tingets Medlemmer præsent. Jeg kan ganske tilslutte mig baade Begrundelsen og naturligvis ogsaa den rent saglige Rede-